

11 Νοεμβρίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 674/93)

Φορολογία Εισοδήματος — Αρμοδιότητα Διευθυντή να προβαίνει σε διευθετήσεις της φορολογίας για τα υπό εξέταση φορολογικά έτη — Οι διευθετήσεις δεν μπορεί να θεωρούνται ότι αφορούν και τα επερχόμενα φορολογικά έτη για τα οποία δεν έγιναν φορολογικές δηλώσεις — Αυτό θα σήμαινε καταστρατήγηση της νόμιμης εξουσίας του Διευθυντή. 5

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων με την οποία του επιβλήθηκε φορολογία εισοδήματος και έκτακτη εισφορά για τα φορολογικά έτη 1987, 1988, 1989 και 1990. 10

Ήταν ισχυρισμός του αιτητή πως η ειδική συμφωνία που είχε κάνει με τον καθ' ου η αίτηση, βάσει της οποίας του παραχωρήθηκε επί πλέον έκπτωση 10% για τα έτη 1984 - 1986, ήταν δεσμευτική και έπρεπε να του είχε παραχωρηθεί και για τα επίδικα φορολογικά έτη. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Η εισήγηση του αιτητή, αν γινόταν αποδεκτή, θα σήμαινε πως ο Διευθυντής καταστρατηγεί τη νόμιμη εξουσία του, γιατί θα αποδεχόταν φορολογικές διεκδικήσεις του αιτητή για τα επερχόμενα φορολογικά έτη, βασισμένες σε απρόβλεπτους παράγοντες. Ο Διευθυντής είχε αρμοδιότητα, και ορθά ενήργησε, να προβεί στη διευθέτηση της φορολο- 25

γίας που αφορούσε στα υπό εξέταση φορολογικά έτη για τα οποία, βάσει του Νόμου, και υποβάλλεται ετησίως οι φορολογικές δηλώσεις.

5

*Η προσφυγή απορρίπτεται με ΑΚ150
έξοδα.*

Προσφυγή.

10 Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει τις επιβληθείσες σ' αυτόν φορολογίες για το φόρο εισοδήματος και έκτακτη εισφορά για την άμυνα για τα φορολογικά έτη 1987, 1988, 1989 και 1990.

Σπ. Ευαγγέλου, για τον Αιτητή.

15 Στ. Χ' Γιάννη, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

20 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Η τάξη των εφημεριδοπωλών διεκδικούσε εκπτώσεις από το φορολογητέο εισόδημα των μελών της για τη δαπάνη που υφίσταται στην απόκτησή του και που δεν μπορεί, λόγω της φύσης και του τρόπου ασκήσεως του επαγγέλματός τους, να δικαιολογείται με ελεγμένους λογαριασμούς.

25

Μετά από συναντήσεις με τον Διευθυντή Φόρου Εισοδήματος, ο τελευταίος δέχτηκε να αφαιρεθεί ποσοστό 25% από το φορολογητέο εισόδημα όλων των εφημεριδοπωλών, προτού επιβληθεί στο υπόλοιπο ο πληρωτέος φόρος. Για την υλοποίηση της απόφασής του 30 ο Διευθυντής εξέδωσε και κυκλοφόρησε σχετική εγκύκλιο.

Ο αιτητής είναι εφημεριδοπώλης. Ευνοείται από τη απόφαση αυτή, διεκδικεί όμως επιπρόσθετα της έκπτωσης του 25% άλλο 10%, σύνολο 35%. Και τούτο γιατί διατεινόταν πως μετά από δυστύχημα 35 που υπέστη τον βοήθησε η σύζυγός του στην διεκπεραίωση της εργασίας του. Ζητά δε να θεωρείται το ποσοστό αυτό σαν εισόδημα της συζύγου του.

40 Η υπό συζήτηση προσφυγή αφορά τα φορολογικά έτη 1987, 1988, 1989 και 1990, για το φόρο εισοδήματος και έκτακτη εισφορά για την άμυνα. Για τα έτη αυτά ο Διευθυντής εφάρμοσε τη σχετική εγκύκλιό του για την έκπτωση του 25% και φορολόγησε ανάλογα τον αιτητή. Ο τελευταίος όμως ισχυρίζεται πως, βάσει συμφωνίας του με τον αρμόδιο λειτουργό του Τμήματος, ο Διευθυντής δεσμεύτηκε να του πα-

ραχωρείται και για όλα τα επόμενα έτη έκπτωση ύψους 35% από το φορολογητέο του εισόδημα.

Τέτοια συμφωνία πράγματι έγινε, αλλά ο Διευθυντής λέγει πως αφορούσε μόνο τα υπό συζήτηση έτη, δηλαδή 1984-1986 και δεν ήταν ούτε μπορούσε να είναι, μόνιμη και στο διηνεχές. Ο αιτητής ισχυρίζεται πως έγινε τέτοια συμφωνία και ότι ο Διευθυντής ανακάλεσε την προηγούμενη, ευνοϊκή γι' αυτόν απόφαση, κάτι ανεπίτρεπτο βάσει των αρχών του διοικητικού δικαίου.

Δεν θεωρώ σκόπιμο να ασχοληθώ με τις αρχές του διοικητικού δικαίου, που άπτονται του ζητήματος της ανάκλησης διοικητικής απόφασης, και που συζητούνται σε έκταση στις γραπτές αγορεύσεις. Έχω την άποψη, από τα έγγραφα που βρίσκονται ενώπιόν μου, πως η διευθέτηση που έγινε αφορούσε τα φορολογικά έτη για τα οποία εκκρεμούσε η φορολογία και γινόντουσαν σχετικές διαβουλεύσεις μεταξύ του αιτητή και αρμόδιου λειτουργού του τμήματος. Η χειρόγραφη σημείωση του λειτουργού αναφέρεται ρητά στις φορολογικές υποθέσεις του αιτητή για τα έτη 79/78 μέχρι και το 1986. Ο ίδιος ο αιτητής πράγματι διεκδικεί, όπως αναφέρεται σε γραπτή δήλωσή του, (παράρτημα Ε στην ένσταση), επιπρόσθετο ποσό 10% και για τα επόμενα χρόνια. Ο Διευθυντής όμως, προβαίνοντας στις επίδικες φορολογίες, δεν την αποδέχτηκε.

Θάθελα να παρατηρήσω πως η εισήγηση του αιτητή, αν γινόταν αποδεκτή, θα σήμαινε πως ο Διευθυντής καταστρατηγεί τη νόμιμη εξουσία του, γιατί θα αποδεχόταν φορολογικές διεκδικήσεις του αιτητή για τα επερχόμενα φορολογικά έτη, βασισμένες σε απρόβλεπτους παράγοντες. Ο Διευθυντής είχε αρμοδιότητα, και ορθά ενήργησε, να προβεί στη διευθέτηση της φορολογίας που αφορούσε στα υπό εξέταση φορολογικά έτη για τα οποία, βάσει του Νόμου, και υποβάλλονται ετησίως οι φορολογικές δηλώσεις.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £150 έξοδα εις βάρος του αιτητή.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £150,-
έξοδα σε βάρος του αιτητή.*